

<https://www.businessinsider.com/bill-gurley-interest-rates-corporate-governance-problem-silicon-valley-2018-2?IR=T>

4. Чому єдинороги керують екосистемою стартапів? Веб-сайт. URL: <https://zinnov.com/why-unicorns-are-ruling-the-roost-in-the-startup-ecosystem/>

5. Трансформація General Electric: як бізнес-динозавра перетворили у стартап. Веб-сайт. URL: <https://www.imena.ua/blog/ge-transformation-rules/>

Момотюк А. П., студент
Науковий керівник: Стахів О. А.,
к.е.н., доц. , Національний університет
водного господарства
та природокористування, м. Рівне, Україна

УРОЖАЙНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Головним показником оцінки різних способів, глибин, заходів, засобів і систем обробітку ґрунту є рівень врожайності і продуктивність сільськогосподарських культур та сівозміни в цілому. Урожайність, як показник продуктивності культур, є похідною величиною від чинників і умов, в яких відбувається її формування. Тому коливання кожного чинника безперечно позначається на кінцевій величині урожайності цієї культури.

Підвищення врожайності сільськогосподарських культур є одним з основних шляхів зниження собівартості виробництва продукції, що, в свою чергу, здійснюється за рахунок зростання витрат на 1 га. Це дозволяє збільшити обсяги виробництва продукції та скоротити витрати [3].

Підвищення врожайності є ефективним лише у випадку, коли:

- підвищення врожайності культур сільського господарства чи зростання продуктивності тварин за одночасного скорочення собівартості виробництва на один центнер продукції;

- підвищення врожайності культур сільського господарства чи зростання продуктивності сільськогосподарських тварин за незмінних витрат ресурсів на один центнер продукції;

- підвищення врожайності культур сільського господарства чи зростання продуктивності тварин за одночасного підвищення витрат виробництва, коли темпи росту врожайності та продуктивності тварин є вищими;

- коли незмінними залишається врожайність культур сільського господарства чи продуктивність тварин, а собівартість виробництва скорочується.

На рівень урожайності сільськогосподарських культур вагомий вплив, зазвичай, мають природно-кліматичні умови, забезпеченість підприємств матеріально-грошовими ресурсами і технікою [4].

Важливе значення має внесення необхідної кількості мінеральних добрив і в певних пропорціях. Порушення співвідношення внесення азотних, фосфорних і калійних добрив не дає змоги одержати адекватну віддачу від затрат, а надмірне внесення азотних добрив сприяє росту стеблостою і за несприятливих погодних умов спричиняє вилягання хлібів.

Особливо важливим є використання органічних добрив. Зараз багато підприємств використовують мінеральні добрива, зважаючи на нижчу ціну. Раціональне використання органіки відкриває перед агрономами значні можливості, оскільки це практично невичерпний ресурс, оскільки поживні речовини, що містяться в органічних добривах, відносяться до поновлюваних.

Підвищення урожайності й застосування комплексної механізації виявляється не лише у збільшенні валових зборів зерна, а й у підвищенні економічної ефективності його виробництва (продуктивність праці, собівартість продукції, рентабельність). За зростання врожайності хоч і мають місце додаткові затрати праці та засобів, але темпи зростання останніх нижчі. Тому з підвищенням урожайності трудомісткість продукції та її собівартість знижуються.

Органічні добрива, отримані з гною є одним з найкращих факторів покращення біологічних властивостей ґрунту, оскільки вони містять як органічні речовини, так і необхідні для сільськогосподарських культур елементів, таких як фосфор, калій, азот та інші. Як свідчать дослідження, використання органіки може сприяти зростанню врожайності, що може забезпечити отримання додаткового врожаю до 50 %. При внесенні добрив, як і при плануванні сівозміни необхідно також враховувати природно-кліматичні умови, у яких функціонує підприємство, що відображають кругообіг поживних речовин у тваринницьких господарствах з особистою кормовою базою [2].

Якщо ж говорити про мінеральні добрива, то одним з найкращих на даний момент є безводний аміак. Він належить до групи азотних добрив і має високий вміст азоту до 80%. Найбільшою його перевагою є невисока ціна, порівняно з твердими добривами. У середньому витрати на рідкий аміак приблизно у 2 рази менші, ніж витрати на селітру.

Крім цього, безводний аміак має ще ряд переваг. До них належать є здешевлення вартості робіт на внесення добрив до 50%, скорочення витрат на паливо-мастильні матеріали, можливість використання безводного аміаку як основного добрива для сільськогосподарських культур, після внесення і загортання безводного аміаку іон амонію зв'язується ґрунтовою вологою, тому швидко поглинається й слабо переміщується в ґрунтовому горизонті, використання безводного аміаку сприяє покращенню врожайності.

Ще одним інноваційним способом покращення виробництва рослинної продукції є використання регуляторів росту для рослин. Під регуляторами росту слід розуміти природні гормони чи їх синтетичні аналоги, що допомагають регулювати найважливіші процеси росту та розвитку сільськогосподарських культур та допомагають якнайкраще реалізовувати потенціал певного сорту рослин. Вони не можуть покращити врожайність сільськогосподарських культур, а тільки допомагає стимулювати біологічно процеси рослин та посилюють проникнення міжклітинних мембран, що сприяє підвищенню ефективності виробництва продукції рослинництва [1].

Список використаних джерел:

1. Ільчук М. М., Ус С. І., Андросович І. І. Оптимізаційні рішення організації виробництва в агробізнесі. Економіка АПК. 2018. № 5 С. 77-83

2. Піскун В. І. Оптимізація витрат на внесення добрив у ґрунт під плановий врожай культур. Науково-технічний бюлетень ІТ НААН. 2016. № 110. С. 70-80

3. Полозов М. О. Шляхи зниження собівартості продукції на підприємстві. Вісник Одеського національного політехнічного університету. 2016. № 7. С. 29-33

4. Шутько Т.І. Особливості формування витрат сільськогосподарських підприємств. Економічна наука. 2015. № 22. с. 125-128.

Моргун А. С., студентка
Науковий керівник: Костюк В. А.,
к.е.н., доцент
Національний університет біоресурсів і
природокористування України,
м. Київ, Україна

ІННОВАЦІЇ ЩОДО ЗАЛУЧЕННЯ ДЕПОЗИТНИХ БАНКІВСЬКИХ ПРОДУКТІВ

Сьогодні інновації – це не лише одне з економічних явищ, яке впливає на зростання продуктивності факторів виробництва, зростання обсягів виробництва, структурні зрушення, економічне зростання та національну конкурентоспроможність тощо. Інновації ототожнюються із розвитком і вдосконаленням усіх сфер економіки.

Усі аспекти діяльності банківських установ - сфера впровадження інновацій: розробляються нові банківські продукти та послуги, фінансові інструменти та технологія обслуговування, змінюються структура та бізнес-процеси кредитних установ, застосовуються інноваційні ринкові підходи та методи комунікації.

Удосконалення або модифікація інновацій у існуючих депозитних продуктах відбувається майже постійно і пов'язана з прагненням банку створити унікальну додаткову цінність для клієнтів, що дозволило б їм отримати перевагу в конкуренції.

Відомо, що кількість поточних та строкових депозитів впливає на стабільність ресурсної бази банків і може одночасно бути показником довіри клієнтів до них.

Позитивний вплив інновацій на стан депозитного ринку неодноразово підтверджувався рядом наукових досліджень. Так, наприклад, у роботі дослідника центрального банку Італії Ф. Колумба було виявлено позитивний зв'язок між кількістю банкоматів (АТМ) і POS-терміналів та попитом на депозити. Крім того, було виявлено збільшення попиту на депозити з боку клієнтів у зв'язку з впровадженням системи «електронних розрахунків». Як бачимо, вже в кінці 1990-х та на початку 2000-х років впровадження інноваційних технологій у банківській сфері мало свої плюси [1].

Задля збільшення депозитних залучень банки повинні ретельно і постійно вивчати інтереси і запити вкладників, встановлювати оптимальну ставку процента, термін вкладу, можливість поповнення та дострокового зняття коштів,